

EL TEMPS

DIRECCIÓ, ADMINISTRACIÓ, PUBLICITAT I VENDES: Avda. del Baró de Càrcer, 40, 13. 46001 València. Telèfon: (96) 352 48 69. Fax: (96) 352 09 83.

REDACCIÓ DE BARCELONA: Carrer de Casanova, 46, 4-2. 08011 Barcelona. Telèfon: (93) 451 03 75 i 323 00 71. Fax: (93) 323 35 41.

REDACCIÓ DE MALLORCA: Plaça de Caterina Thomàs, 4, 4rt. B. 07001 Palma de Mallorca. Telèfon: (971) 72 07 96. Fax: (971) 72 07 63

EDITA: Edicions del País Valencià, SA.
PRESIDENT: Rafael Mansanet.
EDITOR: Eliseu Climent.

DIRECTOR: Oriol Castanyes.
SUBDIRECTOR: Miquel Alberola.
REDACCIÓ DE VALÈNCIA: Jordi Sebastià (*Cap de redacció*), Lola Carrasco, Xavier Mínguez, Joan Morales, Ignasi Pellicer i Rafa Gil (*Fotògraf*).
REDACCIÓ BARCELONA: Assumpció Maresma (*Cap de redacció*), Oriol Malló, Pere Martí, Eduard Voltas i Mercè Montoliu.

REDACCIÓ MALLORCA: Miquel Payeras.
CORRESPONSALS: F. Robert (Andorra), C. Bellmunt (Tarragona), P. Alberola (Alacant), X. Planas (Girona), P. Codonyan (Perpinyà), J. Casaprima (Lleida).
RÚBRIQUES: Andreu Alfaro, Jordi Balló, Ramon Bamilis, Pere Calders, Fàbia Estapé, Joan F. Mira, Vicent Partal, J.J. Pérez Benlloch, Manuel Vicent.
COL·LABORADORS: E. Aguilera, J. Alandés, S. Alcalà, L.I. Bonada, F. Bueno, F. de P. Burguera, X. Bussé, J. A. Benach, F. Caballero, Romà de la Calle, C. Capdevila, Antoni Castel, E. T. Climent, J. Comellas, A. Cort, S. Cucurella, M. Domínguez, X. Duran, M. Ferrando, L. Ferri, V. Franch, C. Gàmez, J.L. Guarnier, A. Guasch, J.M. Jativa, J. M. Lloró, J. Mari, J. Morell, T. Picazo, M. Porta Perales, P. Quintana, A. Reig, J. Reus, M. Serra, J. L. Sirera, M. Soler, F. Torrent, X.R. Trigo, E. Vizcarra.
COL·LABORADORS GRÀFICS: J. Andrés, J. Celià, S. Llosa, J. Morera, V. Navarro i C. Puértolas

ARXIU: Jesús Prats (Fotografia), Marina Estarlich (Documentació).
PUBLICITAT I PROMOCIÓ: Jordi Enguix (*Cap de publicitat*), Pole Position (Catalunya) (93) 302 26 61. Fax: (93) 317 83 45. Intermedia, SA (Madrid) (91) 319 06 51. Fax: (91) 310 66 22.
SUBSCRIPCIONS: Xelo Tortosa.
PRODUCCIÓ: Francesc Sellés i Josep Agustí (Correcció lingüística), Lina Casanovas (Maquetació), Faust Ripoll (Edició), Rosanna Puchades (Textos).
DISSENY: Enric Satiú.

TRACTAMENT ELECTRÒNIC DE LES IMATGES: Eina Edicions SL.
FOTOMECÀNICA: Anón.
IMPRESSIÓ: Rotogràfica Valenciana SAL.
DIPÒSIT LEGAL: V.853-1984
Control difusió

Cap part d'aquesta publicació pot ser reproduïda per cap mitjà, ja siga mecànic, fotogràfic, electroòptic, magnètic, de fotocòpia, o qualsevol altre, sense permís de l'editor.

Barcelona

Aquesta setmana EL TEMPS publica un dossier especial sobre Barcelona. El lector hi podrà trobar alguns dels principals protagonistes de l'escenografia ciutadana: una entrevista amb Pasqual Maragall, un alcalde ja per sempre lligat als Jocs Olímpics, un "Diccionari Bohigas", on recollim algunes de les opinions més importants i curioses de l'actual regidor de cultura, un informe sobre la visió que la premsa estrangera dona de Barcelona, des de l'*Expresso* al *Time Out*, i uns quants gràfics sobre la cita del barcelonisme futbolístic a Wembley. Amb una voluntat declaradament globalitzadora i heterogènia –tal com és i funciona aquesta ciutat–, presentem alguns dels quatre eixos que han convertit Barcelona en un centre d'atenció mundial: la política municipal, la cultura, els mitjans de comunicació i l'ancestral passió futbolística. En qualsevol cas, ara que les principals infraestructures urbanístiques comencen a complir els termes de realització, ara que els ciutadans descobreixen –astorats i orgullosos– els canvis profunds experimentats al seu entorn, ara que ja falten tan pocs dies perquè assistim a la inauguració dels Jocs de la XXV Olimpíada –el segon gran espectacle barceloní d'aquest segle després de l'Exposició Universal del 1929– sembla necessari de fer un cert balanç, girar la vista enrere, amb una mirada alhora còmplice i crítica, cap a tot aquest procés de transformació que hem viscut, sobreviscut i sofert per assolir –diuen– el pedestal de les grans ciutats europees.

I certament, circulant per les rondes de Barcelona, passejant per la Vila Olímpica, admirant la recuperació inexorable de Montjuïc cal donar un marge de confiança a tots aquells polítics, intel·lectuals i tècnics que van creure –com alguns mecenes de la Barcelona vuitcentista, com els polítics de la Mancomunitat– que la recuperació de la ciutat ha necessitat sempre un projecte engrescador, una justificació estratègica, com la dels Jocs, capaç de vèncer totes les inèrcies especulatives, destructives

ves i centralistes que, en diverses fases històriques, han asfixiat el futur de Barcelona. Tot aquest immens trenclacosques de la transformació estructural de la ciutat només ha estat possible gràcies a l'embranchada socio-econòmica iniciada amb la nominació, l'any 1986, de Barcelona com a seu olímpica. I aquest fet, una pura obvietat, que afecta tots els àmbits de la vida ciutadana i afecta inevitablement la concepció, la redefinició en definitiva, de Barcelona com a cap i casal de Catalunya, implica afrontar el paper cohesionador de Barcelona en el conjunt del país. Parlem de la inevitable necessitat que el post-92 mantinga aquesta mínima política d'unitat institucional que s'ha produït entorn dels Jocs i que –massa sovint– ha estat unitària tan sols perquè era l'única manera de no caure en el ridícul i en la ineficàcia. La Generalitat, com a màxima institució representativa de Catalunya, i l'Ajuntament, com a màxima institució representativa de Barcelona, han de redefinir una política de cooperació i de diàleg a l'estil d'un nou pacte cultural que parlesca, però, de la necessària jerarquització institucional i simbòlica de l'estructura política catalana: Cal forçar un compromís de fons per definir la participació conjunta d'aquestes dues administracions en la política cultural, educativa i territorial de Barcelona i conurbació. Perquè la Generalitat es faça seua la ciutat que també representa i perquè l'Ajuntament pugui plantejar –i resoldre– qüestions tan complexes, i fins ara inviàbles, com l'ordenació de l'àrea metropolitana, convindrà que la generació de polítics i professionals que han fet possible aquesta nova ciutat que comença a nàixer siguin, alhora, capaços de mantenir-la i de dignificar-la al servei dels ciutadans de Barcelona i de Catalunya.

